

El Govern balear supera la crisi "verda"

ARXIU / JOAN CELIÀ

En vint-i-quatre hores s'ha obert i tancat la 'crisi verda' del govern insular. Motiu? Les sensibilitats divergents al si dels Verds mateixos a l'hora de votar el projecte de la famosa ecotaxa.

L'executiu balear presidit per Francesc Antich ha patit una nova crisi provocada pels membres dels Verds.

MIQUEL PAYERAS

El dia 19 va començar el període de sessions del Parlament balear. Tot rutllava amb la rutina que tothom s'havia imaginat a la Sala de les Cariàtides (així s'anomena la sala on es reuneix el Ple del Parlament). L'ambient era de "tornada a escola", i els diputats de cada grup se saludaven més o manco efusivament després de gairebé tres mesos i mig sense plenaris. Tot transcorria sense estridències, amb la monotonia que ja s'ha ensenyorit de la Cambra, perquè ja no sol haver-hi aquells sobresalts, tensions i emocions que tant d'interès havien donat als primers mesos del Pacte de Progrés

De sobte començà a córrer entre els assistents la notícia. Els Verds havien fet una conferència de premsa per fixar la seva posició pública

respecte del projecte de l'ecotaxa, i l'havien feta saltant el guió previsible. Tothom s'esperava una posició més o manco crítica, però de bona entesa bàsica. És a dir, crítica sí, però dins la disciplina de vot del Pacte de Progrés. Doncs bé, no havia anat així. Joan Buades, líder dels Verds d'Eivissa i Formentera, i el coordinador dels Verds de Mallorca, Jordi Lòpez (són dues formacions orgànicament diferents; la de Mallorca va entrar al Parlament en coalició amb EU), anunciaren que si els altres membres del Pacte de Progrés no acceptaven les esmenes ecologistes al projecte de l'ecotaxa, hi votarien contra. Per estricta aritmètica parlamentària (Pacte, 31 diputats; PP, 28), si la majoria perdia dos vots (el de Buades i el de la diputada i consellera de Medi Am-

bient, Margalida Rosselló), que es convertien en vots contraris i se sumaven al vot negatiu del PP, la votació majoritària (30 contra 29) tombaria la proposta del govern. Ningú no entenia res, perquè era, com a mínim, singular que un membre del govern votàs, al Parlament, contra un projecte de llei que havia votat favorablement al Consell de Govern. Poc després es començava a entendre tot. La consellera verda, Margalida Rosselló, no en sabia res, de la rotunditat amb què s'havien expressat els seus companys i, manco encara, del caràcter d'ultimàtum que havien donat a la conferència. En una reunió improvisada, els caps del PSIB, PSM i EU manifestaren a Rosselló el seu malestar per la manca de respecte a les formes; que si discrepaven era als òrgans de segui-

ment del Pacte, o al govern, que havien d'expressar-ho i no en una conferència de premsa. Al cap de vint-i-quatre hores Jordi Lòpez rectificava i no posava en dubte la continuïtat del Pacte ni la presència ecologista dins el govern. Unes hores abans, significativament, el president Francesc Antich havia dit que calia que els Verds decidissin si volien estar al govern o no, però que no era possible de repicar i anar a la processó tot alhora.

La minicrisi havia sorgit de les sensibilitats divergents dels Verds mateixos. Els pragmàtics (tot l'equip de la Conselleria de Medi Ambient i bona part dels Verds de Mallorca) volen estar al govern per poder-hi influir, però els anomenats "puristes" (com ara Buades) troben excessives les renúncies que han de fer per mantenir-s'hi.